برداشت حقوقی طرف‌های دیگر متعاهد برجام

۴ اما به جز استناد به موادی از کنوانسیون حقوق معاهدات ۱۹۶۹ بایستی اضافه کنم که در این خصوص روش، عملکرد و بیانیه‌های سایر کشورهای عضو توافق برجام بر معتبر بودن این توافق تاکید داشته‌اند.

الف- بیانیه‌های رسمی اتحادیه اروپا و سه کشور اروپایی آلمان، فرانسه، بریتانیا. در تاریخ ۸ ماه می ۲۰۱۸ سه کشور اروپایی فرانسه، آلمان و بریتانیا به همراه فدریکا موگرینی هماهنگ‌کننده سیاست خارجی اتحادیه اروپا ساعاتی پس از اعلام رسمی خروج ایالات متحده از برجام توسط دونالد ترامپ بیانیه‌ای صادر کردند و ضمن ابراز تاسف شدید از خروج آمریکا از برجام بر این مضمون تاکید دارند که برجام یک توافق چندجانبه است که با قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت تأیید شده و صرفاً متعلق به آمریکا نیست. آن‌ها تاکید کردند تا زمانی که جمهوری اسلامی ایران به تعهدات خود پایبند بماند، آن‌ها نیز به اجرای کامل و مؤثر برجام متعهد خواهند ماند. به عبارتی اروپا اعلام کرده است که خروج آمریکا به معنای خاتمه توافق نیست.

ب- چین که عضو دیگر برجام است نیز در بیانیه‌ای که در ۸ ماه می صادر کرد از دو کلمه تمامیت Integrity و قداست Sanctity در مورد برجام استفاده کرد و بارها تاکید کرده که برجام یک توافق بین‌المللی است که نمی‌توان به‌طور یک‌جانبه آن را بی‌اثر کرد و آن کشور به تلاش برای حفظ برجام و توازن در اجرای آن ادامه خواهد داد. در ۲۶ ماه می ۲۰۱۸ نیز وانگ کون (Wang Qun)، نماینده چین در کمیسیون خلع سلاح سازمان ملل نیز واکنشی رسمی صادر و اعلام کرد که برجام تأیید شده توسط قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت است و «یک نتیجه مهم چندجانبه‌گرایی» به شمار می‌رود.

ج- در واکنش به خروج آمریکا از برجام، روسیه نیز همانند چین و اتحادیه اروپا مواضعی مشابه اتخاذ کرد؛ بیانیه رسمی وزارت امور خارجه روسیه در تاریخ ۹ ماه می ۲۰۱۸ صادر شد. در این بیانیه روسیه خروج آمریکا را اقدام ناسازگار با حقوق بین‌الملل و تهدید ثبات جهانی دانست، اما همزمان اعلام کرد که تعهداتش به برجام ادامه خواهد یافت و آماده همکاری برای جذب سایر اعضا جهت تمدید عملی توافق است.

د- حتی بیانیه جمهوری اسلامی ایران که پس از خروج آمریکا از برجام در مورخه ۸ ماه می ۲۰۱۸ صادر شد مجدداً بر ادامه مشارکت خود در توافق تأکید نمود. دولت تأکید کرده که برجام توافقی معتبر و لازم‌الاجرا است و جمهوری اسلامی حق دارد در صورتی که منافع حقوقی ایران تأمین نشود، از مکانیزم‌های درون برجام برای اقدامات متقابل استفاده کند. البته در سال‌های بعد جمهوری اسلامی ایران در قالب پنج گام، به تدریج از برخی محدودیت‌های برجام خارج شد؛ گام اول، افزایش سطح ذخایر اورانیوم غنی‌شده، گام دوم، افزایش درصد غنی‌سازی از ۳/۶۷ درصد به سطوح بالاتر، گام سوم، لغو محدودیت در توسعه سانتریفیوژها، گام چهارم، لغو محدودیت‌های تحقیق و توسعه و گام پنجم، لغو تمام تعهدات عملیاتی هسته‌ای برجام. البته جمهوری اسلامی ایران اعلام کرد که اگر سایر طرف‌ها به تعهدات خود بازگردند این اقدامات قابل بازگشت هستند. همچنین در اقدامی تقنینی، قانون اقدام راهبردی برای لغو تحریم‌ها در آذرماه ۱۳۹۹ تصویب شد و دولت موظف شد در صورت عدم رفع تحریم‌ها، نظارت فراپادمانی آژانس را محدود و غنی‌سازی ۲۰ درصد را از سر بگیرد. اکنون نیز در آخرین گام قانون «الزام دولت به تعلیق همکاری با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی» توسط مجلس شورای اسلامی تصویب و با امضای رئیس جمهوری ایران برای اجرا به سازمان انرژی اتمی، شورای عالی امنیت ملی و وزارت خارجه ایران ابلاغ شده است اما نکته‌ای که توجه به آن مهم است این است که کاهش و یا عدم انجام تعهدات توسط یکی از طرفین توافق بین‌المللی هنوز به معنای خروج از توافق نیست و دولت جمهوری اسلامی هم هیچگاه ادعای خروج از توافق را تاکنون نداشته است. ملاحظه می‌شود که سایر طرف‌های توافق بین‌المللی برجام نیز پس از خروج آمریکا از این توافق همچنان بر وجود و ادامه این توافق تاکید داشته‌اند و آن را به عنوان توافقی زنده و جاری به حساب آورده‌اند.

اصول حقوقی و رویه قضایی در مورد توافق‌های بین‌المللی مشابه

۵ اما سوالی مطرح می‌شود که رویه قضایی بین‌المللی در مورد توافق‌های مشابه به چه ترتیب بوده است و رویه‌هایی در داوری‌های بین‌المللی، دیوان بین‌المللی دادگستری (ICJ)، و اجرای معاهدات وجود دارد که نشان دهند خروج یک عضو، لزوماً به معنای انحلال یک معاهده چندجانبه نیست و این دیدگاه در تفسیر و اجرای معاهدات به عنوان قاعده عرفی حقوق بین‌الملل پذیرفته شده است.

الف- اصل تفکیک مسئولیت عضو ناقض

اصل تفکیک مسئولیت عضو ناقض (Separability of Defaulting Party's Responsibility) یک اصل بنیادی در حقوق معاهدات بین‌المللی و در تفسیر رفتار دولت‌ها در توافق‌های چندجانبه است. این اصل می‌گوید که نقض یک معاهده یا خروج از آن توسط یک دولت، باعث از بین رفتن تعهدات اعضای دیگر نمی‌شود، مگر در موارد استثنایی که موضوع و هدف معاهده به کلی نابود شود. باید توجه داشت که نقض معاهده توسط یک عضو فقط به سایر اعضا حق واکنش اختیاری مانند تعلیق و یا خروج می‌دهد اما خود به خود باعث سقوط معاهده برای سایر اعضا نمی‌شود. یعنی مسئولیت عضوی که خارج می‌شود از بقای معاهده برای اعضای باقی‌مانده بایستی تفکیک بشود. این اصل از مواد ۶۰ و ۶۵ و ۷۰ کنوانسیون معاهدات ۱۹۶۹ به دست می‌آید. بر این اساس، خروج یک یا چند دولت از یک معاهده چندجانبه، به خودی خود موجب انحلال یا بی‌اعتباری آن معاهده برای دیگر طرف‌ها نمی‌شود، مگر آن که خروج مذکور، مبنای اساسی توافق را نابود کرده باشد. برای مثال ماده ۷۰ کنوانسیون معاهدات ۱۹۶۹ مقرر داشته‌است:

«حتی با خاتمه یا خروج، وضعیت‌های حقوقی ایجادشده قبل از آن به قوت خود باقی می‌ماند.»

ب- پرونده Namibia ICJ Advisory Opinion, 1971

پرونده نامیبیا (Namibia case, ۱۹۷۱) یکی از نظریه‌های مشورتی مهم دیوان بین‌المللی دادگستری (ICJ) در حقوق بین‌الملل است که در آن دیوان اصل بقای تعهدات بین‌المللی در برابر نقض یا خروج یک عضو را به روشنی تبیین کرده است. این پرونده اغلب به‌عنوان سند قضایی مرجع در اثبات این اصل و از جمله می‌تواند در مباحثی مانند برجام مورد استناد قرار گیرد. نامیبیا تا اواخر قرن بیستم تحت سلطه استعمار قرار داشت. پس از جنگ جهانی اول، جامعه ملل (League of Nations) قلمرو آفریقای جنوب غربی (نامیبیای امروزی) را به عنوان «قیمومَت» به آفریقای جنوبی سپرد. پس از انحلال جامعه ملل، این قیمومت باید به نظام قیمومت سازمان ملل متحد منتقل می‌شد، اما آفریقای جنوبی از این کار امتناع کرد. آفریقای جنوبی حتی با اعمال سیاست آپارتاید (تبعیض نژادی) در نامیبیا، به نقض گسترده حقوق بین‌الملل دست زد. سال ۱۹۷۰، شورای امنیت از دیوان خواست در قالب نظریه مشورتی اعلام کند آیا ادامه حضور آفریقای جنوبی در نامیبیا با حقوق بین‌الملل سازگار است؟ و اگر نه، تعهدات دیگر کشورها نسبت به این وضعیت چیست؛ دیوان با اکثریت ۱۳ رأی در برابر ۲ اعلام کرد ادامه حضور آفریقای جنوبی در نامیبیا غیرقانونی است. تمام کشورها موظف‌اند این حضور را به رسمیت نشناسند. هرگونه رابطه رسمی با دولت متخلف (در چارچوب اداره آن منطقه) غیرقانونی است. مسئولیت‌های بین‌المللی آفریقای جنوبی به قوت خود باقی است. دیوان تأکید کرد عدم اجرای تعهدات بین‌المللی توسط یک طرف، موجب بی‌اعتباری یا زوال تعهدات دیگران نمی‌شود:

The non-fulfillment by one party of its international obligations does not annul or terminate the legal obligations of others

ج- پرونده‌های Kyoto Protocol / Paris Agreement

پس از خروج آمریکا از پروتکل کیوتو ۲۰۰۱ و بعداً توافق پاریس ۲۰۱۷، سازمان ملل و طرف‌های باقی‌مانده توافق را زنده و معتبر تلقی کردند و حتی مکانیسم‌های اجرایی جدید برای پیشبرد آن بدون آمریکا فعال ماندند. در مورد پروتکل توکیو، هدف این پروتکل مصوب ۱۹۷۷ کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای در کشورهای صنعتی بود و دارای الزامات حقوقی برای کشورهای مزبور در قالب درصد کاهش مشخص گازهای گلخانه‌ای برای آن‌ها بود. دولت جورج بوش در سال ۲۰۰۱ اعلام کرد که آمریکا به دلیل آسیب اقتصادی و عدم شمول کشورهای در حال توسعه، از تصویب و اجرای پروتکل خودداری می‌کند اما خروج آمریکا به منزله بی‌اعتباری پروتکل نبود و سایر کشورها (از جمله اتحادیه اروپا، ژاپن، کانادا، روسیه) به اجرای آن ادامه دادند. در مورد توافق پاریس، هدف این توافق کنترل گرمایش زمین زیر ۲ درجه سانتی‌گراد بوده است. دونالد ترامپ در ژوئن ۲۰۱۷ اعلام کرد که آمریکا از توافق خارج خواهد شد. فرآیند خروج طبق ماده ۲۸، با تاخیر و در ۴ نوامبر ۲۰۲۰ رسمی شد. هیچ‌یک از طرف‌های دیگر توافق را ترک نکردند و فرآیندهای اجلاس‌ها، بودجه‌ها، تعهدات و سازوکار گزارش‌دهی ادامه یافت. البته در ژانویه ۲۰۲۱ دولت بایدن مجدداً به توافق بازگشت اما نکته مهم این بود که خروج موقت آمریکا مانع از اجرای توافق پاریس نشد و هیچ خللی در حقوق و تعهدات دیگر اعضا وارد نکرد.

نتیجه

در سه نظام حقوقی داخلی ایران، بریتانیا و عرصه حقوق بین‌الملل خروج یا نقض یک‌جانبه قرارداد، اصولاً موجب انحلال آن نمی‌شود، بلکه قرارداد همچنان معتبر باقی می‌ماند مگر در شرایط بسیار استثنایی از جمله اینکه در خود قرارداد این موضوع پیش‌بینی شده باشد و به این ترتیب طرف مقابل می‌تواند برای فسخ قانونی یا اجرای تعهدات اقدام کند. این اصل در واقع تضمینی برای ثبات حقوقی قراردادها و معاهدات پیش‌بینی‌پذیری در تعاملات قراردادی به شمار می‌رود. توافق برجام نیز از این اصل مستثنی نیست و بر اساس پیروی از اصول حقوقی و رویه‌ای که پس از خروج آمریکا از برجام توسط جمهوری اسلامی ایران و سایر کشورهای عضو توافق در پیش گرفته شده است، نشان می‌دهد که از نظر حقوقی استدلال توافق مرده به دلیل خروج آمریکا از آن احتمالاً مورد پذیرش قرار نمی‌گیرد.

بیانیه جمهوری اسلامی ایران که پس از خروج آمریکا از برجام در مورخه ۸ ماه می ۲۰۱۸ صادر شد مجدداً بر ادامه مشارکت خود در توافق تأکید نمود. دولت تأکید کرده که برجام توافقی معتبر و لازم‌الاجرا است و جمهوری اسلامی حق دارد در صورتی که منافع حقوقی ایران تأمین نشود، از مکانیزم‌های درون برجام برای اقدامات متقابل استفاده کند

آگهی موضوع ماده ۳ قانون ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف و وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

هیات حل اختلاف مستقر در اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک جعفریه تصرفات مالکانه مفروزی متقاضیان پرونده های تشکیلی طبق قانون، تعیین تکلیف را بر اساس گزارش کارشناسان و به استناد مدارک موجود در پرونده به شرح آرای ذیل تایید نموده اند. ۱. رأی شماره ۱۴۰۴۶۰۳۳۰۰۰۵۰۰۰۱۰۰ پرونده کلاسه ۱۴۵۰۵۱۴۳۸۴۹۹۴۰۳۹۰۳۸۳۰۸۳۸۷۷ آقای امیرمحمدی فرزند ابوالفضل نسبت به ششدانگ قطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۱۰۳۱٫۷۸ مترمربع در قسمتی از پلاک ثبتی به شماره ۴ فرعی از ۱۴۵ اصلی واقع در بخش سه حوزه ثبت ملک اداره جعفریه مالک متقاضی طی سند رسمی قطعی (م الف ۱۹۵۸۶۷۶) ۲- رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۳۰۰۰۵۰۰۰۰۹۱ پرونده کلاسه ۳۴۵۲۵۰۰۳۸۵۲۴۴۲۳۹۰۳۸۱۷۶۹۲۴۰ پرونده آقای محسن جانانی فرزند علی مبنی بر صدور سند مالکیت نسبت به ششدانگ قطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۴۵۹۸٫۵۲ مترمربع در قسمتی از پلاک ثبتی به شماره ۳ فرعی از ۱۴۰ اصلی واقع در بخش سه حوزه ثبت ملک اداره جعفریه مالکیت متقاضی طی سند رسمی قطعی. (م الف ۱۹۵۸۷۱۴) از آنجایی که مقرر گردیده پس از نشر آگهی و انقضای مورد مقرر سند مالکیت رسمی صادر گردد با توجه به عدم دسترسی به مالکین مشاعی مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی تا چنانچه اشخاص ذینفع اعتراضی داشته باشند ظرف مدت ۲ ماه از تاریخ انتشار آگهی نوبت اول اعتراض خود را به اداره ثبت اسناد تسلیم و رسید آن را اخذ و ظرف مدت یک ماه پس از تسلیم اعتراض به حوزه ثبت ملک اداره جعفریه به دادگاه مراجعه و داد خواست خود را به مرجع قضایی تقدیم و گواهی آن را به این اداره تحویل نمایند لازم به توضیح است که صدور سند بر اساس قانون مذکور مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نخواهد بود. (پیام قم- هم میهن)

تاریخ انتشار نوبت اول: یکشنبه ۱۴۰۴/۰۴/۲۲ تاریخ انتشار نوبت دوم: سه شنبه ۱۴۰۴/۰۵/۰۷

محمد رضا خدایاری - رئیس ثبت اسناد و املاک جعفریه

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان اصفهان- اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک غرب اصفهان شناسه آگهی: ۱۹۶۲۰۱۲

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

برابر آراصادره هیات‌های موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی منطقه غرب اصفهان تصرفات مالکانه و بلامعارض متقاضیان محرز گردیده است لذا مشخصات متقاضیان و املاک مورد تقاضا به شرح زیر به منظور اطلاع عموم در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود. در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضیان اعتراضی نداشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت اسناد و املاک تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود به مرجع قضایی تقدیم نماید.

ردیف ۱- برابر رای شماره ۷۲۲۳ مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۱۸ هیات اول مالکیت آقای احمد تیموری جروکانی به شناسنامه شماره ۱۶ کدملی ۱۲۹۰۰۸۵۳۹۰ فرزند محمد در ششدانگ یک باب کارگاه نجاری به مساحت ۱۹۶/۹۷ مترمربع پلاک شماره ۱۴۴ اصلی واقع در اصفهان بخش ۱۴ حوزه ثبت ملک غرب اصفهان از مالکیت حسین تیموری فرزند صفرعلی ثبت در دفتر املاک تایید و محرز گردیده است.

ردیف ۲- برابر رای شماره ۷۲۲۷ مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۱۸ هیات اول مالکیت خانم عصمت نصر اصفهانی به شناسنامه شماره ۶۴ کدملی ۱۲۹۰۲۱۹۵۸۳ فرزند غلامحسین نسبت به بیست و سه حبه و هفت- سی و یکم حبه مشاع از ۷۲ حبه ششدانگ یک باب ساختمان به مساحت ۲۲۱/۰۸ مترمربع پلاک شماره ۳۰۸ فرعی از ۷ اصلی واقع در اصفهان بخش ۱۴ حوزه ثبت ملک غرب اصفهان ثبت در دفتر املاک تایید و محرز گردیده است.

ردیف ۳- برابر رای شماره ۷۲۲۴ مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۱۸ هیات اول مالکیت آقای مجتبی نصراصفهانی به شناسنامه شماره ۵۲۹۰۶ کدملی ۱۲۸۰۴۱۶۷۷۷ فرزند اکبر نسبت به سیزده حبه و بیست و نه- سی و یکم حبه مشاع از ۷۲ حبه ششدانگ یک باب ساختمان به مساحت ۲۲۱/۰۸ مترمربع پلاک شماره ۳۰۸ فرعی از ۷ اصلی واقع در اصفهان بخش ۱۴ حوزه ثبت ملک غرب اصفهان ثبت در دفتر املاک تایید و محرز گردیده است.

ردیف ۴- برابر رای شماره ۷۲۲۶ مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۱۸ هیات اول مالکیت خانم مریم نصر اصفهانی به شناسنامه شماره ۲۲۷ کدملی ۱۲۹۳۲۱۸۰۴۹ فرزند عباس نسبت به سیزده حبه و بیست و نه- سی و یکم حبه مشاع از ۷۲ حبه ششدانگ یک باب ساختمان به مساحت ۲۲۱/۰۸ مترمربع پلاک شماره ۳۰۸ فرعی از ۷ اصلی واقع در اصفهان بخش ۱۴ حوزه ثبت ملک غرب اصفهان ثبت در دفتر املاک تایید و محرز گردیده است.

ردیف ۵- برابر رای شماره ۷۲۲۵ مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۱۸ هیات اول مالکیت آقای میثم نصر اصفهانی به شناسنامه شماره ۸۰۶ کدملی ۱۲۹۳۲۱۰۳۲۳ فرزند اکبر نسبت به سپرده حبه و بیست و نه- سی و یکم حبه مشاع از ۷۲ حبه ششدانگ یک باب ساختمان به مساحت ۲۲۱/۰۸ مترمربع پلاک شماره ۳۰۸ فرعی از ۷ اصلی واقع در اصفهان بخش ۱۴ حوزه ثبت ملک غرب اصفهان ثبت در دفتر املاک تایید و محرز گردیده است.

ردیف ۶- برابر رای شماره ۷۲۲۸ مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۱۸ هیات اول مالکیت خانم فائزه نصر اصفهانی به شناسنامه شماره ۱۲۷۱۵۰۷۵۸۷ کدملی ۱۲۷۱۵۰۷۵۸۷ فرزند اکبر نسبت به شش حبه و سی- سی و یکم حبه مشاع از ۷۲ حبه ششدانگ یک باب ساختمان به مساحت ۲۲۱/۰۸ مترمربع پلاک شماره ۳۰۸ فرعی از ۷ اصلی واقع در اصفهان بخش ۱۴ حوزه ثبت ملک غرب اصفهان ثبت در دفتر املاک تایید و محرز گردیده است.

ردیف ۷- برابر رای شماره ۷۱۸۹ مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۱۷ هیات دوم مالکیت خانم زهرا روح اللهی به شناسنامه شماره ۱۵۲۲ کدملی ۶۲۱۹۲۱۶۳۳۴ فرزند علی نسبت به شصت و چهار حبه و شانزده- بیست و نهم حبه مشاع از ۷۲ حبه ششدانگ یک باب ساختمان به مساحت ۱۴۹ مترمربع پلاک شماره ۱۱۹/۱ فرعی از ۱۲ اصلی که به پلاک ۱۲/۹۹۲۷ تبدیل گردید واقع در اصفهان بخش ۱۴ حوزه ثبت ملک غرب اصفهان ۱۱۲۴۸۱ مورخ ۱۹/۶۷/۱۰ دفترخانه ۷۷ اصفهان و ۱۰۷۷۳۲ مورخ ۸۷/۱۰/۱۵ دفترخانه ۴ اصفهان تایید و محرز گردیده است.

ردیف ۸- برابر رای شماره ۷۱۸۶ مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۱۷ هیات دوم مالکیت آقای علیرضا رستمی فروشانی به شناسنامه شماره ۵۱۵۲۷ کدملی ۱۲۸۰۹۴۲۸۶۱ فرزند اسداله نسبت به هفت حبه و سیزده- بیست و نهم حبه مشاع از ۷۲ حبه ششدانگ یک باب ساختمان به استثنا بهای ثمنیه اعیانی به مساحت ۱۴۹ مترمربع پلاک شماره ۱۱۹/۱ فرعی از ۱۲ اصلی که به پلاک ۱۲/۹۹۲۷ تبدیل گردید واقع در اصفهان بخش ۱۴ حوزه ثبت ملک غرب اصفهان سهم الارث از اسدالله رستمی فروشانی فرزند نوروز علی اسناد ۶۱۷۷۳ مورخ ۴۱/۳/۲۰ دفترخانه ۷ اصفهان و ۸۸۴۵ مورخ ۴۸/۴/۱۴ دفترخانه ۳۱ اصفهان و مالکیت متقاضی سند ۱۴۲۵۲۴ مورخ ۷۸/۱۱/۲۸ دفترخانه ۷ اصفهان تایید و محرز گردیده است.

ردیف ۹- برابر رای شماره ۷۲۲۱ مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۱۸ هیات اول مالکیت آقای حمیدرضا نصری به شناسنامه شماره ۵۶۶ کدملی ۱۲۸۵۱۳۶۴۸۹ فرزند حیدرعلی نسبت به سه دانگ مشاع از ششدانگ یک باب ساختمان به مساحت ۳۰۳/۹۰ مترمربع پلاک شماره ۹۲ فرعی ۵ اصلی واقع در اصفهان بخش ۱۴ حوزه ثبت ملک غرب اصفهان از مالکیت پروانه نصری نصرآبادی فرزند اسماعیل ثبت در دفتر املاک تایید و محرز گردیده است.

ردیف ۱۰- برابر رای شماره ۷۲۲۲ مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۱۸ هیات اول مالکیت آقای محمدرضا نصری به شناسنامه شماره ۱۲۷۱۲۳۱۵۳۰ کدملی ۱۲۷۱۲۳۱۵۳۰ فرزند حیدرعلی نسبت به سه دانگ مشاع از ششدانگ یک باب ساختمان به مساحت ۳۰۳/۹۰ مترمربع پلاک شماره ۹۲ فرعی ۵ اصلی واقع در اصفهان بخش ۱۴ حوزه ثبت ملک غرب اصفهان از مالکیت پروانه نصر نصرآبادی فرزند اسماعیل ثبت در دفتر املاک املاک تایید و محرز گردیده است.

سند رسمی مستقر در واحد ثبتی منطقه غرب اصفهان تصرفات مالکانه و بلامعارض متقاضیان محرز گردیده است لذا مشخصات متقاضیان و املاک مورد تقاضا به شرح زیر به منظور اطلاع عموم در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود. در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضیان اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت اسناد و املاک تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مرجع قضایی تقدیم نماید.

ردیف ۱- برابر رای شماره ۵۶۳۱ مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۲۸ هیات اول مالکیت خانم ملک عبدی به شناسنامه شماره ۲۱۹۱ کدملی ۱۲۸۳۴۹۴۳۰۲ فرزند عباس در ششدانگ یک باب ساختمان به استثنا بهای ثمنیه اعیانی به مساحت ۳۱۹/۶۷ مترمربع پلاک شماره ۳۰۸ فرعی از ۵ اصلی واقع در اصفهان بخش ۱۴ حوزه ثبت ملک غرب اصفهان ثبت در دفتر املاک تایید و محرز گردیده است. تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۴/۲۲ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۵/۶

شهریاری - رئیس منطقه ثبت اسناد و املاک غرب اصفهان

نگاه خارجی

آنچه در این ستون می‌خوانید، دیدگاه‌های رسانه‌های خارجی است که صرفا جهت اطلاع‌رسانی منتشر می‌شود و این دیدگاه‌ها موضع روزنامه «هم‌میهن» نیست.

HARVARD Kennedy School
BELFER CENTER
FOR SCIENCE AND INTERNATIONAL AFFAIRS

بن‌بست غنی‌سازی صفر

جیک سالیوان، مشاور سابق امنیت ملی و عضو هیئت علمی دانشگاه کندی در گفت‌وگویی با اندیشکده بلفر گفت:

- فکر می‌کنم وقتی رئیس‌جمهور ترامپ وارد کاخ سفید شد، به‌دنبال توافقی بود که بتواند بگوید از برجام بهتر است؛ و فراتر از آن، واقعاً باور عمیقی به جزئیات چنین توافقی نداشت. اما در دوران ریاست‌جمهوری‌اش، موضع او بسیار سخت‌گیرانه‌تر شد: یعنی خواستار نابودی کامل برنامه هسته‌ای ایران شد.
- در توافق هسته‌ای زمان اوباما، ایران اجازه داشت ظرفیت محدودی برای فعالیت‌های هسته‌ای غیرنظامی داشته باشد، آن هم تحت نظارت شدید و بلندمدت. اما ترامپ اساساً می‌گفت ایران نباید هیچ‌گونه ظرفیت هسته‌ای داشته باشد. درباره بخش اصلی برنامه هسته‌ای-یعنی غنی‌سازی اورانیوم-نظرش این بود که همه غنی‌سازی باید خارج از ایران انجام شود.
- ایران با این موضع مخالفت کرد و گفت طبق پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (NPT) حق غنی‌سازی اورانیوم را دارد و باید بتواند تحت نظارت و راستی‌آزمایی، این کار را انجام دهد اما رئیس‌جمهور ترامپ گفت: نه. و همین باعث یک نوع بن‌بست یا رویارویی بین طرف ایرانی و طرف آمریکایی شد. در همین وضعیت بود که نخست‌وزیر نتانیاهو و اسرائیلی‌ها وارد شدند و گفتند ما باید این مسئله را با اقدام نظامی حل‌وفصل کنیم. حتی زمانی که مذاکرات ادامه داشت، طرف اسرائیلی رئیس‌جمهور ترامپ را قانع کرد که دیگر صبر کردن بی‌فایده است: ایران در برابر این خواسته‌های سخت‌گیرانه کوتاه نمی‌آید، پس باید با اقدام نظامی، برنامه‌اش را نابود کنیم.
- به نظر می‌رسد که ایران همچنان بخشی از ذخایر اورانیوم غنی‌شده و برخی سانتریفیوژها را حفظ کرده که می‌تواند آن‌ها را دوباره مونتاژ کرده و ساخت برنامه هسته‌ای را از سر بگیرد و به سمت سلاح هسته‌ای برود.
- نکته بحرانی این است که در حال حاضر ایران اجازه نمی‌دهد بازرسان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی (IAEA) برنامه هسته‌ای‌اش را بازرسی کنند. تنها راهی که می‌توانیم بفهمیم دقیقاً چه اتفاقی در برنامه هسته‌ای ایران در حال وقوع است، حضور این بازرسان در محل است؛ نه فقط به‌عنوان چشم و گوش انسانی، بلکه با دوربین‌ها و تجهیزات فنی برای مشاهده وضعیت اورانیوم غنی‌شده، سانتریفیوژها و سایت‌های مختلف.
- اگر من به شما بگویم که با ایران به توافق رسیده‌ام، ولی مطمئن نیستم چه بر سر اورانیوم غنی‌شده‌اش آمده، چه اتفاقی برای سانتریفیوژها افتاده، و هیچ بازرس فعالی هم در صحنه نیست، شما قطعاً خواهید گفت که این توافق به‌اندازه کافی محکم و قابل اطمینان نیست.
- بنابراین اگر همان استانداردی را که برای توافق قائل هستیم به اقدام نظامی هم تعمیم دهیم، هنوز «کار ناتمامی» وجود دارد، یعنی اینکه چگونه به‌طور کامل و پایدار، راستی‌آزمایی مداوم برنامه هسته‌ای ایران را تضمین کنیم تا مطمئن باشیم ایران نمی‌تواند از این چارچوب خارج شده و به سلاح هسته‌ای برسد.
- از نظر من، بهترین راه برای رسیدن به این هدف، دیپلماسی است. اما آیا ترامپ واقعاً آمادگی بازگشت جدی به میز مذاکره را دارد؟ او گهگاه چنین نشانه‌هایی داده است و آیا ایران، با توجه به اینکه همین تازگی بمباران شده، آماده بازگشت به میز مذاکره هست؟ حتی با اینکه قبلاً سر میز مذاکره بوده؟
- پاسخ به این سؤال هنوز مشخص نیست، اما باور راسخ من این است که اگر بخواهیم راه‌حلی بلندمدت برای برنامه هسته‌ای ایران داشته باشیم-راه‌حلی که واقعاً در طول زمان پایدار بماند-باید توافقی صورت بگیرد. چون اقدام نظامی فقط می‌تواند برنامه ایران را عقب بیندازد، نه اینکه آن را برای مدت طولانی متوقف کند.
- و اگر بعد از اقدام نظامی هیچ توافقی وجود نداشته باشد، در واقع ما در وضعیتی قرار می‌گیریم که دائماً باید ایران را تهدید یا بمباران کنیم، طی ماه‌ها و حتی سال‌ها، و این وضعیت بسیار ناپایدار و غیرقابل پیش‌بینی است.